

оставили удивителните златни знаци в некропола край Варна, много повече са били хората, които са успели да достигнат незалети територии.

Но къде са били 5 хилядолетия обезземените местни хора от Потопа? Ами да стигнат до най-здравите ни корени в древността е дълг и служба на нашите професионални историци! Дори държавата да ги е приобщила към своите „хранени хора“ за угодничество на политиците, всички останали очакваме от миналоведите да изяснят безкомпромисно произхода и пътя на този обезземен дял от народа ни.

Че хората от залетите наши земи са обходили разлива – едни на север, а останалите на югоизток около древния Понт – да търсят свободни земи за заселване, са убедени и американските изследователи Уилям Райън и Уолтър Питман от Колумбийския университет. Те описаха това в книгата си „Ноевият потоп: Новите научни разкрития за събитията, които промениха историята“, след като независимо установиха, че Потопът в региона на Черно море е станал около 5600 г. пр. Хр. Ако по тяхната карта за разселението на обезземените хора след Потопа следваме обходите на югозапад Черно море, те са пресекли Мала Азия, та според проф. Петко Димитров именно те вероятно са поставили основите на шумерската цивилизация в Месопотамия, а техни знания е наследил и Древен Египет.

Заглушеното под шума за шумерите

Следи от заселване в Долна Месопотамия има от втората половина на VII хил. пр. Хр. Но изследователите на Шумер твърдят, че през VI и V хил. са се появили *предприемачи*, които са оглавявали селскостопанските общности и са ги въвличали в търговия на дълги разстояния. Това ли е задържало там древните изселници от залялото Черноморско крайбрежие? Вероятно са преминали и през Мидия покрай Каспийско море, та дали са били сред протоеламитите от 3200 – 2700 г. пр. Хр., които по това време са развили цивилизация в днешните югозападни части на Иран и в малко от земите на Ирак? Нали тогава хората там са овладявали земеделието, отглеждането на

добитъка, тъкането на текстил, дърводелството, работата с керамика, пивоварството и дори вече умело строили градове, обградени с масивни стени?!

Според изследванията на антропософа д-р Рудолф Щайнер именно между 5067 – 2907 г. пр. Хр. там се е развило учението за осъзнаването на борбата между силите на Доброто и Злото, което възлага нравствения избор на човека. Това сетне изповядвал и Заратустра/Зороастър, а начетените знаят, че такива са били и идеите, проповядвани с белагините на траките гети от техния учител Дикеней, които после също са били доразвити с богомилството. Знаменателно е, че когато пророкът бил неразбран и прогонен от своите родственици, той доживял дните си в град Балх. А дали там не е написал и прочутата си „Авеста“, която е сборник от свещените книги на зороастризма – първата от всички религии на откровенията, която съдържа 17 химна, заедно с пет други кратки староавестийски текста на староавестийския (или „гатски“) език?!

Бащата на историята Херодот е записал, че в Памир през V в. пр. Хр. е живял народът утии. Още в 1994 г. Петър Добрев изтъкна, че ранната форма на името при един от древните български клонове – утигурите – е утии, тъй като вместо окончанието *гури* (което означавало народ) е използвано добре известното окончание *-и* за множествено число. Според него по тази логика би следвало другият древнобългарски клон – кутигури – да се е наричал *кутии*. А такъв народ е населявал обширни територии от Двуречието в горното течение на река Тигър още през IV – III хил. пр. Хр. През 2495-а кутиите завладели Шумер и Акад и ги управлявали повече от век, а този период в шумерската история е известен с разцвета на строителството и литературата.

Заглушено под шума около Шумер с централния му град Ур е защо самите шумери упорито са твърдели за себе си, че в междуречието на Тигър и Ефрат били дошли... *отвъд морето*. Изследователите отдавна откриха кое е *Морето на смъртта*, споменато в шумерския епос за царя Гилгамеш – днешното Черно море. Всъщност то несъмнено и затова е *черно* – така с името е била маркирана великата трагедия, сполетяла древните хора с нахлуването на голямата океан-

ска вода през Гибралтар, Дарданелите и Босфора, която е потопила изцяло селищата на цветущата стара цивилизация край бреговете на Понта.

Междувременно получи признание и откритието на руския изследовател Николай Ф. Жиров, че придвижването на древните племена към новата им родина е станало от северните части на Балканския полуостров през днешните земи на България и Турция. А още преди учените да локализируют *Всемирния потоп* в териториите около Черно море, повечето изследователи са приели, че *шумерите* са дошли в Месопотамия от явно богата на планини страна. Факт е, че като завзели земята между реките Тигър и Ефрат, *пришълците* започнали да издигат за своите светилища изкуствени насипи или терасовидни хълмове (*зикурати*) от глинени блокове именно защото... предходната си мистична практика те са извършвали по върхове на *свещени планини*. Това обяснява и защо за тях думите *страна* и *планина* са еднозначни.

На свой ред, като изучавал древния им календар, полският учен Лудвиг Зайдлер открил, че продължителността на най-дългия и най-късия ден в годината, определени от шумерските звездобройци, не съответства на времето в Междуречието. В своята книга „История на часовниците“ той подложи на сравнителен анализ часовите пояси и доказа, че известната на шумерските астрономи дневна продължителност по Коледа и Еньовден е била характерна за географската ширина около... Северното Черноморие.

Древното царство Балх

В „Ахтарва-веда“ от VIII – VII в. пр. Хр. е документирано, че някога на изток от Персия е имало древно царство **Балх**. Някои учени дори настояват, че най-старите индийски Веди са възникнали дори през XII – X в. пр. Хр.! Кашмирите са го споменавали като **Балахара**, арабите – като **Балхара**, а точно от оня район според келтски легенди е произлязъл сетне народът **болг**. Като спомен от тях е останала голяма област **Балх** в Северен Афганистан. Векове по-късно римски летописци ги наричат ту **белги**, ту **болги**, та (според ст.н.с. I степен от